

Μητροπολίτης Βεροίας: «Υπακοή και προσευχή είναι τα στοιχεία στα οποία διακρινόταν ο Όσιος Εφραίμ Κατουνακιώτης»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η μηνιαία Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητρόπολης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας πραγματοποιήθηκε στις 26 Φεβρουαρίου, στο Παύλειο Πολιτιστικό Κέντρο στη Βέροια. Στην ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων αναφέρθηκε στη θεσμοθέτηση του «γάμου» μεταξύ δύο ατόμων του ίδιου φύλου, και ανέπτυξε το θέμα «Ο Όσιος Εφραίμ ο Κατουνακιώτης και οι ποιμένες της Εκκλησίας».

“Το πιο χαρακτηριστικό στοιχείο της ζωής του οσίου Εφραίμ του Κατουνακιώτου είναι ότι, σε αντίθεση με άλλους συγχρόνους οσίους, οι οποίοι διεκρίθησαν ως Γε-ρο-ντες, εκείνος διακρίθηκε ως υπο-τακτικός. Από τα εξήντα πέντε χρόνια που έζησε στο Άγιον Όρος περισσότερο από σαράντα υπήρξε υποτακτικός. Είχε, λοιπόν, μεγάλη εμπειρία στην υψοποιό αρετή της υπακοής, και μάλιστα όχι από

την πλευρά του Γέροντα, στον οποίο απευθύνεται η υπακοή, αλλά από αυτήν του υποτακτικού, ο οποίος κάνει την υπακοή. Έτσι κανείς δεν μπορεί να ισχυρισθεί ότι είναι εύκολο να μιλάς για την υπακοή, αλλά είναι δύσκολο να την κάνεις, γιατί ο όσιος Εφραίμ την άσκησε ως υποτακτικός και χάρη σ' αυτήν, κατά κοινή ομολογία, έφθασε σε μεγάλα ύψη αρετής και απέκτησε κρείττονα χαρίσμα-τα.

Για τον όσιο Εφραίμ η υπακοή δεν έχει αξία μόνο ως αρετή, αλλά έχει αξία και γιατί, όπως πίστευε, συντε-λεί στην καλλιέργεια προ-σω-πικών σχέσεων μεταξύ των αν-θρώ-πων οριζοντίως. Είναι ακόμη αυτή επάνω στην οποία εδράζεται η προσευχή, η οποία είναι η καλ-λιέργεια των προσωπικών σχέσεων μεταξύ Θεού και ανθρώπου καθέτως. Χωρίς την υπακοή, δεν μπορεί να υπάρξει προσευχή, γιατί δεν υπάρχει γαλήνη και ηρεμία μέσα και έξω από την ψυχή του ανθρώπου. «Από την υπακοή γεν-νάται η προσευχή», έλεγε, «και από την προσευχή η Θεολογία», είπε μεταξύ άλλων στην ομιλία του ο **Μητροπολίτης Βεροίας**, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε: “Ο ίδιος ο όσιος Εφραίμ αγαπούσε πολύ τη θεία Λειτουργία. Η θεία Λειτουργία ήταν γι’ αυτόν συγκλο-νι-στικό και βιωματικό γεγονός. Είχε εκμυστηρευθεί σε ιερομόναχο, πνευματικό του φίλο, ότι από την πρώτη θεία Λειτουργία που τέλεσε, έβλεπε αισθητά τη χάρη του Θεού να μεταβάλλει τα τίμια Δώρα. Μα-λιστα μετά τον καθαγιασμό των τιμίων Δώρων έβλεπε τον ίδιο τον Χριστό μέσα στο Δισκάριο. Ήταν αδύνατο να συγκρατήσει τα δα-κρυά του. Και όταν έφθανε στον τε-μαχισμό του Σώματος του Χριστού έβρεχε με τα δάκρυά του το αντι-μην-σιο κατά τη θεία Λειτουργία, και έβλεπε δεξιά και αριστερά τους αγγέλους να συλλειτουργούν”.

Στην αρχή της συνάξεως ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητρόπολης Αρχιμ. Αθηναγόρας Μπίρδας καλωσόρισε τους Ιερείς, τους ενημέρωσε για θέματα υπηρεσιακής φύσεως και έδωσε οδηγίες για διοικητικά και οργανωτικά θέματα.

Στο τέλος ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας Αρχιμ. Πορφύριος Μπατσαράς ευχαρίστησε τον Ποιμενάρχη για τις πατρικές του ευχές για την ονομαστική του εορτή και ανέφερε προσωπικές εμπειρίες από τον Όσιο Εφραίμ τον Κατουνακιώτη.

Ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ πολλών άλλων:

Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τιμᾷ αὖριο τή μνήμη ἑνός συγχρόνου ὁσίου, τή μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ τοῦ Κα-τουνακιώτου, τόν ὁποῖο ἀνέ-γρα-ψε μέ Πατριαρχική καί Συνο-δική Πράξη στό Ἀγιολόγιό της στίς 7 Μαρτίου τοῦ ἔτους 2020, εἰκοσι-δύο χρόνια μετά τήν κοίμησή του, τό 1998. Ὁ ὁσιος Ἐφραίμ ἔζησε στά Κατουνάκια τοῦ Ἁγίου Ὀρους ἐπί 65 χρόνια, σχεδόν ἀδιάλειπτα, καθώς ἐλάχιστες φορές βγήκε ἀπό τό Ἅγιον Ὄρος ἀπό τήν ἡμέρα πού πῆγε, στίς 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 1933, ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώ-σεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Εἶχα τήν εὐλογία νά τόν γνωρίσω, καθώς τό κελί του δέν ἀπεῖχε πολύ ἀπό τή Μικρά Ἁγία Ἄννα καί ὁ ἴδιος ὁ ὁσιος εὐλαβεῖτο καί τιμοῦσε πολύ τόν Γέροντά μου, τόν ὄσιο Γεράσιμο τόν Μικραγιαννανίτη, τόν ὁποῖο θεωροῦσε αὐθεντία στά πνευματικά θέματα, ἀλλά καί τόν μακαριστό π. Διονύσιο τόν Μικρα-γιαννανίτη, στόν ὁποῖο ἔστελνε συχνά ἀνθρώπους γιά νά ἐξομο-λο-γηθοῦν, γιατί πίστευε ὅτι ἦταν χαρι-σματικός πνευματικός.

Μέ ἀφορμή τήν μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ τοῦ Κατουνα-κιώ-του, θά ἤθελα νά σταθῶ σέ κά-ποια σημαντικά στοιχεῖα τῆς ζωῆς του, τά ὁποῖα μποροῦν νά βοηθή-σουν καί νά ὠφελήσουν καί ἐμᾶς τόσο πνευματικά ὅσο καί πρακτι-κά.

Τό πιό χαρακτηριστικό στοιχείο τῆς ζωῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ τοῦ Κατουνακιώτου εἶναι ὅτι, σέ ἀντί-θε-ση μέ ἄλλους συγχρόνους ὁσί-ους, οἱ ὁποῖοι διεκρίθησαν ὡς Γέ-ρο-ντες, ἐκεῖνος διακρίθηκε ὡς ὑπο-τακτικός. Ἀπό τά ἐξήντα πέντε χρόνια πού ἔζησε στό Ἅγιον Ὄρος περισσότερο ἀπό σαράντα ὑπῆρξε ὑποτακτικός. Εἶχε, λοιπόν, μεγάλη ἐμπειρία στήν ὑποποιό ἀρετή τῆς ὑπακοῆς, καί μάλιστα ὄχι ἀπό τήν πλευρά τοῦ Γέροντα, στόν ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ ὑπακοή, ἀλλά ἀπό αὐτήν τοῦ ὑποτακτικοῦ, ὁ ὁποῖος κάνει τήν ὑπακοή. Ἔτσι κανεῖς δέν μπορεῖ νά ἰσχυρισθεῖ ὅτι εἶναι εὐκόλο νά μιλάς γιά τήν ὑπακοή, ἀλλά εἶναι δύσκολο νά τήν κάνεις, γιατί ὁ ὁσιος Ἐφραίμ τήν ἄσκησε ὡς ὑποτακτικός καί χάρη σ' αὐτήν, κατά κοινή ὁμολογία, ἔφθασε σέ μεγάλα ὕψη ἀρετῆς καί ἀπέκτησε κρεῖττονα χάρισμα-τα.

Γιά τόν ὄσιο Ἐφραίμ ἡ ὑπακοή δέν ἔχει ἀξία μόνο ὡς ἀρετή, ἀλλά ἔχει ἀξία καί γιατί, ὅπως πίστευε, συντε-λεῖ στήν καλλιέργεια προ-σω-πικῶν σχέσεων μεταξύ τῶν ἀν-θρώ-πων ὀριζοντίως. Εἶναι ἀκόμη αὐτή ἐπάνω στήν ὁποία ἐδράζεται ἡ προσευχή, ἡ ὁποία εἶναι ἡ καλ-λιέργεια τῶν προσωπικῶν σχέ-σεων μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπου καθέτως. Χωρίς τήν ὑπακοή, δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει προσευχή, γιατί δέν ὑπάρχει γαλήνη καί ἡρεμία μέσα καί ἔξω ἀπό τήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου. «Ἀπό τήν ὑπακοή γεν-νᾶται ἡ προσευχή», ἔλεγε, «καί ἀπό τήν προσευχή ἡ Θεολογία»

Ἐπακοή καί προσευχή εἶναι τά στοιχεῖα στά ὁποῖα διακρινόταν ὁ ὄσιος Ἐφραίμ. Μέ τήν ὑπακοή κέρ-δισε τήν προσευχή καί μέ τήν προ-σευχή τή θεία Χάρη. Ἔτσι ἀγιά-σθη-κε ὁ ἴδιος καί αὐτόν τόν δρόμο ὑπο-δείκνυε καί σέ ὄσους τόν πλησία-ζαν καί ζητοῦσαν τή συμβουλή του, ἄν καί δέν δεχόταν πολλούς ἀνθρώπους κοντά του καί ἀπέφευ-γε νά «διδάσκει», γιατί ὅπως ἔλεγε δέν εἶχε τό χάρισμα. Δίδασκε ὅμως καί χωρίς νά μιλά, μέ τήν ἴδια τή ζωή του.

Ὁ ἴδιος ὁ ὄσιος Ἐφραίμ ἀγαποῦσε πολύ τή θεία Λειτουργία. Ἡ θεία Λειτουργία ἦταν γι' αὐτόν συγκλο-νι-στικό καί βιωματικό γεγονός. Εἶχε ἐκμυστηρευθεῖ σέ ἱερομόναχο, πνευματικό του φίλο, ὅτι ἀπό τήν πρώτη θεία Λειτουργία πού τέλεσε, ἔβλεπε αἰσθητά τή χάρη τοῦ Θεοῦ νά μεταβάλλει τά τίμια Δῶρα. Μά-λιστα μετά τόν καθαγιασμό τῶν τιμίων Δώρων ἔβλεπε τόν ἴδιο τόν Χριστό μέσα στό Δισκάριο. Ἦταν ἀδύνατο νά συγκρατήσῃ τά δά-κρυά του. Καί ὅταν ἔφθανε στόν τε-μαχισμό τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ ἔβρεχε μέ τά δάκρυά του τό ἀντι-μῆν-σιο κατά τή θεία Λειτουργία, καί ἔβλεπε δεξιά καί ἀριστερά τούς ἀγγέλους νά συλλειτουργοῦν.

Τό παράδειγμα τῆς ζωῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ ἀλλά καί ὅσα ἔλεγε κάποιες φορές, ὅπως ἀκούσαμε, γιά τή σχέση τῆς ὑπακοῆς μέ τήν προσευχή θά πρέπει νά μᾶς προ-βλη-ματίσουν καί νά μᾶς παρακι-νήσουν νά κάνουμε μεγαλύτερη προσπά-θεια.

Ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ προσφέρεται σέ ὅλους μας καί μπορεῖ νά ἀγιάσει ὅλους μας,

ὅπως ἀγίασε τόν ὄσιο Ἐφραίμ τόν Κατουνακιώτη, μέ τήν ὑπακοή, τήν προσευχή καί τήν ἐνσυνείδητη καί συχνή τέλεση τῆς θείας Λειτουργίας.

Ἄς ἐμπνευσθοῦμε καί ἄς παρα-δειγ-ματισθοῦμε ἀπό τή ζωή του καί ἀπό τόν οὐσιαστικό καί βιωματικό λόγο του καί ἄς προσπαθοῦμε νά ὠφελη-θοῦμε ἀπό αὐτά, ὥστε καί νά ἐπιτελοῦμε «ἀκαταγνώστως καί ἀπροσκόπτως» τή διακονία μας ἀλλά καί νά ἀγιαζόμεθα μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ.

ΠΑΥΛΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Ὁ ἍΓΙΟΣ

ΠΑΥΛΟΣ

